

OBLBOVĀ•NĀ• NEVIĀġĀ•TEK

PondĀġĀ-, 19 zĀġĀ- 2011

Jak si tak Ā•tu rady, které nabízíte Paule jako "lék na pĀ™eĀġġití puberty (dĀġtí)", tak jsem si vzpomnĀġla na pár svých zoufalých Ā•inĀġ, kdy jsem skuteĀ•nĀġ vymýřlela neuvĀġġitelnosti, jen abych to neudolatelné malé zvíĀ™átko (pozdĀġji zvíĀ™á na chvílku nĀġjak zabavila, pĀ™ípadnĀġ zastrařila... Faktem je, Āġe to vĀġinou vydrĀġelo jen krátkou dobu.

Deeres mi pĀ™ipomnĀġla "Rourové strařidlo". U nás v paneláku tenkrát obĀ•as harařilo v rourách od topení. Má drahá dcerka, tehdy jeředinĀ•ek, asi tak dvouletej, byla dġtġ, které fakt vydrĀġelo prudit - ona to stoprocentnġ nemyslela zle, jen byla úġasnġ zřídavá... Ale já nezvládala a tak jednou, kdyġ uġ jsem fakt nemohla, tak jsem najednou vykĀ™ikla: "Slyř? To je Rourový strařidlo, to kdyġ nĀġjaké dġti zlobġj, tak si je pak vezme!"... A byl chvílku pokoj. Jenġe uġ druhý den jsem milou LeniĀ•ku slyřela, jak s Rourovým strařidly sama pilnġ komunikuje: "Vouvový stvařidvko, vem si tu vořkvivou polřfku ... Neceř? ... Hele, stvařidvko, vystvĀ• ruku, já tġ přes ni pvařtim!" - A bylo po ptákách... Pak, asi v sedmi, se mi zdĀlo, Āġe dcerka nĀġjak víc kyne. Zařla jsem s ní na endokrinologii, kde na mne mezi tġmi vřemi otesĀnky lékařky koukaly jak na tu nejvġtřlepici, která prdí chudinku dcerku-nedochĀ•e. Ale nakonec uznaly, Āġe do normĀlu jí asi tak dvĀ tġmi kileĀ•ka pĀ™ebġvġjí. A Āġe bych s ní mġla cviĀ•it... Kdyġ jsme za mġsic pĀ™ily a dc kila ménġ, dívaly se na mne tentokrĀt jak na nepĀ™irozenou bytost z pohĀdky, protoġe to prġ jeř nezařily, aby t nĀġkdo hned napoprve zvlĀdl. A - "Jak jste to, proboha, dokĀzala?" Tak jsem jim svġj řigl prozradila. Jednoduře jsem si na dcerku vymyslela fintu: "Podřvej, Lendulko, mář dvġ mořnosti. BuĀ• budeme spolu kařdġ den cviĀ•it, chodit na prochĀzky (a řġdné Ā•okolĀdiĀ•ky, dortiĀ•ky - a tak podobnġ), nebo, coġ je podstatnġ jednoduře; mĀġeř dġlat a bařtit vře, co se ti bude líbit, no - a panř doktorka ti pak dá jen jednu malou pĀlivou injekci..." Lenka na mġ vykulila oĀi a já drsnġ pokračĀovala a nĀzornġ ukazovala: "No, jen se podřvej - kdyġ vezmu pĀnviĀ•ku, dĀm na sporĀk, na pĀnviĀ•ku kousek sĀdla - koukej - tak kdyġ zapnu plyn, pĀnviĀ•ka se rozpĀlř, sĀdlřko se rozehĀ•je - a já ho mĀġu vylejt... No, a ty injekce jsou nĀġco podobnġho. MaximĀlnġ to bude chvílku, jen chvíliĀ•ku, dġs pĀlit, pak se vyĀřář; a sĀdlo bude pryĀ•..." "A je jasné, vĀġenġ panř doktorky, co si má dcerka - poseroutka ze vřech nejvġtřlepici - vybrala. Takġe mřrnĀ dietka, cviĀ•enř s kruhem a prochĀzky." Obġġ lékařky se rozesmĀly a Ā™řkaly, Āġe jsem matka-manipulĀtorka, Āġe to je dġsnġ psychickġ tejrĀnř malġho dġte - ale nĀdhernej nĀvod. No, fungovalo by to i nadĀle, kdyby jedna z nich na rozlouĀenou Lence neĀ™ekla, Āġe lidské sĀdlřko se tak lehce nerozehĀ•je, Āġe to by si musela na tu pĀnviĀ•ku sednout. Potvora jedna, doktorskĀ .... :-)) Proto bych se chtĀġla zeptat i vĀs, jestli a jakġ "rodiĀ•ovské ohlupĀnky" jste na svġ neviĀġtka pouřili.... d@niela